

Чоловічий монастир
«Скит Похвали Пресвятої Богородиці»

розпочинає свою історію ще у 2015 році, коли отримав дозвіл на будівництво, і досі активно розбудовуються житлові корпуси, нещодавно закінчилося будівництво трапезної. Скит ще - дуже молодий, цього року відсвяткував лишень 2 річницю).

Престольне свято монастиря - субота Акафіста, перед святом преподобної Марії Єгипетської. (два тижні перед Великоднем).

Скит належить до Непоротовського Свято-Николаївського монастиря. Спочатку тут було всього троє осіб: монах і два його послушника, яких згодом постригли в монахи.

Сюди приходять не тільки місцеві мешканці, а й з прилеглих районів. Монастир відкриває в людині нові, досі незвідані можливості, тут розкривається потенціал, але не для власної вигоди, а для суспільного блага.

Чому люди приходять до монастиря?

Люди приходять в монастир сьогодні, так само, як і робили це раніше, десятки і сотні років тому, через те, що мають певний потяг, внутрішнє покликання. Саме в монастирі це покликання, яке може бути «чуттям» людина може пізнати і розвивати.

Є люди, які випадково потрапляють в монастир: одні шукають духовний прихисток, інші – втікають від проблем, треті – шукають своє місце в житті.

Кожна людина – аркуш із книги людського буття, і своє покликання отримує по-різному. Будучи в гармонії з Богом, вона починає глибше відчувати, пізнавати себе та чути.

Монахи не мають інших заповідей, як всі християни. Але монах – це покликання монаше, це бути свідком християнського життя в дуже радикальний спосіб, бути дуже послідовним у виконванні Божих заповідей.

Ми знаємо, що таке громозвід, який стягає електрику і її впроваджує в землю, і тим самим захоронює будинки чи людей. Монастир – це громозвід молитви. Одним боком стягає Божу благодать на спільноту, з іншого боку, перепрошує Господа Бога за гріхи.

Блаженніший Любомир.